

МАЦЕНКО Павло Пилипович (24. 12. 1897, слобода Кириківка Охтир. пов. Харків. губ., нині смт Великописарів. р-ну Сум. обл. — 08. 03. 1991, м. Вінніпег, провінція Манітоба, Канада) — музикознавець, композитор, диригент, педагог. Доктор мистецтвознавства (1932), член-кореспондент ВУАН. Навч. у Пастир.-Місіонер. духов. школі у Сумах (1918–19), школі драм.-сцен. мистецтва (викл. Я. Мамонтов), закін. Укр. вищий пед. інститут у Празі (1928). Під час 1-ї світової війни воював у рос. армії, від 1918 — в Армії УНР. Від 1920 лікувався від тифу на о-ві Кіпр; від 1923 мешкав у Болгарії, де керував хорами; від 1924 — диригент Укр. академ. хору в Празі; 1929–31 — диригент церк. хору греко-катол. церкви св. Варвари у Відні; від 1936 — у Канаді, де керував хором Нар. дому, 1941 разом з [О. Кошицем](#) організував диригент.-вчител. курси, які готували кер. хорів для укр. громад у різних провінціях Канади, а також для країн Пн. та Пд. Америки. Від 1956

викладав у Коледжі св. Андрія при Манітоб. університеті; 1958–61 — ректор Інституту св. Івана в Едмонтоні; 1963–72 — проф. музики Коледжу св. Володимира у Робліні (провінція Манітоба); водночас працював у Центрі українців Канади, був секр. Осередку укр. культури й освіти у Вінніпезі. Серед творів — «Повна служба Божа» (1948), «Колядки і щедрівки» (1952), «Прокимени недільні» (1970), «Українські канти» (1981). Автор нарисів про Д. Бортнянського, М. Березовського, А. Веделя, М. Леонтовича, К. Стеценка, О. Кошиця, М. Гайворонського, Б. Кудрика та ін. Особистий архів М. зберігається в Осередку укр. культури й освіти у Вінніпезі.

Основні праці

Повна Служба Божа на мішаний хор. Відень, 1931; Служба Божа на три жіночі голоси. Вінніпег, 1948; Давня українська музика і сучасність. Вінніпег, 1952; Нариси до історії української церковної музики. Роблін; Вінніпег, 1968; Конспект історії української церковної музики. Вінніпег, 1973.

Рекомендована література

1. Павло Маценко // Кошиць О. Відгуки минулого: Кошиць в листах до П. Маценка. Вінніпег, 1954;
2. Павло Маценко. Музиколог, композитор і громадський діяч. Торонто, 1992;
3. Головащенко М. І в Канаді залишився українцем // Музика. 1997. № 4;
4. Пархоменко Л. Микола Малько – Павло Маценко: діалог поза Україною // Студії мистецтвознавчі. К., 2006. Ч. 2;
5. Житкевич А. Розсіяні світами. Т. 1. Т., 2015.

[А. С. Житкевич](#)

Бібліографічний опис:

Маценко Павло Пилипович / А. С. Житкевич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67175>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).